

BIONIEUWS

Sommige tijdschriften vormen een onuitputtelijke bron van inspiratie. Bij het tijdschrift Bionieuws is het de combinatie van actueel nieuws met de presentatie van verantwoorde resultaten uit de wetenschap. Dat geeft mij de basis voor een Midassiaanse beschouwing op maatschappelijke kwesties. Een onderzoek aan Iraanse mannen bracht recentelijk aan het licht dat een gendefect waarschijnlijk verant-

PHOTO: LENDERS

woordelijk is voor een bepaalde vorm van onvruchtbaarheid. Dit bracht de Engelse (maar ook Nederlandse) boulevardpers al snel tot de conclusie dat de pil voor mannen niet lang meer op zich hoeft te laten wachten. Ellen Spierings stelt zich in Bionieuws van 18 april hierbij de vraag of de mensheid op deze oplossing zit te wachten. Er zijn gereede twijfels of de genoemde ontdekking de ontwikkeling van zo'n pil daadwerkelijk dichterbij brengt. Maar afgezien daarvan is een psychologische overweging waarschijnlijk veel belangrijker. De allesbeheersende vraag is of vrouwen er op zullen vertrouwen dat manlief de pil ook daadwerkelijk heeft ingenomen en deze niet vergeten is. Uiteraard met uitzondering van de stellen waarbij de nog-niet-klaar-voor-kinderen-man het doet met een fervent-kinderen-wensende vriendin. De impact van vergeetachtigheid kan immers nogal verschillen, niet waar?

Dat levert overigens wel een essentiële bijdrage aan het stoppen van de bevolkingsgroei waar Gert van Maanen in hetzelfde nummer van Bionieuws zijn ongerustheid over uitspreekt. Onder de kop 'Stop zelf bij twee' steunt hij David Attenborough die de sterke bevolkingsgroei, als ieder weldenkend bioloog, terecht beangstigend noemt. In Engeland krijgt een groep van kort-door-de-bocht-denkers het voor elkaar om de respectabele Sir David in het verdomhoekje geplaatst te krijgen door te stellen dat een stevige bevolkingsgroei goed is omdat mensen de bron zijn van creativiteit en daarmee impliciet de oplossing in zich hebben voor toekomstige problemen. De wereldgeschiedenis heeft deze politiek geïmpregneerde beweging blijkbaar nog niet op andere gedachten gebracht. Gert van Maanen haalt Darwin aan met een berekening dat een paartje olifanten in 700 jaar 19 miljoen nakomelingen voortbrengt als afgezien wordt van natuurlijke selectie. Dat zou in analogie iets kunnen zeggen over de populatiegroei bij de mens met een kortere draagtijd en een veel geringere voedselbehoefte. In de discussie geeft Van Maanen aan dat we niet perse zelf onze genen hoeven

door te geven, maar dat ook kunnen overlaten aan de ons zeer nauw verwante chimpansees, waarmee we immers vrijwel 100% van ons genenpotentieel delen.

En het zijn juist deze chimpansees die mogelijk het antwoord hebben op het menselijke probleem. Duitse onderzoekers vonden in het Tai Nationaal Park in Ivoorkust (alweer Bionieuws van 18 april) steun voor de vleesvoor-seks-hypothese bij de-

ze hoog ontwikkelde primatensoorten. Mannelijke chimpansees in het genoemde Nationaal Park die veel en regelmatig vlees delen met vrouwtjes, paren ongeveer tweemaal vaker met vrouwtjes dan mannetjes die dit niet doen. Het is dus zaak om onze vrouwen zo min mogelijk vlees aan te bieden, waarna de kunstmatig opgewekte geslachtsdrift bij vrouwlief vanzelf zal verminderen en het probleem van de menselijke overbevolking weldra tot het verleden zal behoren.

De eerste aanzet tot deze ontwikkeling komt overigens ook uit Afrika. Daar blijken de jagers en verzamelaars ongeveer 60 duizend jaar geleden te zijn gescheiden van de boeren. Dat blijkt uit DNA-onderzoek bij Pygmeeën, die nu nog in twee grote populaties van elkaar gescheiden leven, maar die vroeger tot eenzelfde volk moeten hebben behoord. De Pygmeeën zijn de grootste groep mensen die we heden ten dage nog als een typisch voorbeeld van jagers en verzamelaars beschouwen. Bezie in dit kader de verspreiding van de Bosjesmannen (San) in Zuid-Afrika en vergelijk deze met die van de Hottentotten (Khoikhoi) en beoordeel zelf wat de jacht (en het vlees) de eersten heeft gebracht. Het is dus niet verwonderlijk dat de Bantoevolkeren de Pygmeeën hebben teruggedrongen tot diep in het tropisch regenwoud.

De natuurlijke selectie werkt dus op alle fronten en zal niet te stoppen zijn met destructieve of constructieve menselijke creativiteit. Ook in dat opzicht volg ik graag de inzichten van Midas Dekkers en vertrouw ik volledig op de algemeen geldende biologische principes en theorieën. Zo blijkt een enkel nummer van Bionieuws zoveel antwoorden te geven op een willekeurige, maar daarom niet mindere essentiële vraag dat ik niet alleen biologen (daarvoor is het een must), maar ook ieder ander weldenkend wezen dit tijdschrift van harte kan aanbevelen.